

[Formanden.]

I skrivelser af dags dato meddeler ministeren for handel, industri og søfart, at han ønsker her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om nedsættelse af en trustkommission og

forslag til lov om ændringer i næringslov af 28. april 1931.

Medlemmer af folketinget Aksel Larsen, Ragnhild Andersen og Alfred Jensen har meddelt mig, at de ønsker mundtligt her i tinget at fremsætte:

Forslag til lov om lensgreve Schimmelmanns statsborgerret og ejendom.

Jeg har modtaget meddelelse om, at socialdemokratiet, det radikale venstre og Danmarks retsforbund danner valggruppe med henblik på udvalgsbesættelser. Valggruppen omfatter 74 medlemmer.

Det er meddelt mig, at det ærede medlem hr. *Jørgen Jørgensen*, der er valgt til medlem af udvalget for forretningsordenen, ønsker at udtræde af samme. Hvis ingen gør indsigelse imod, at valg af et nyt medlem til det nævnte udvalg foregaar i indeværende møde, betragter jeg tingets samtykke hertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Til at indtræde i det nævnte udvalg i stedet for *Jørgen Jørgensen* har vedkommende gruppe udpeget: *Steen*. Han er således valgt.

Ved folketingsmand *Starcke* er fra Dansk Erhvervsfrihed modtaget en af danske mænd og kvinder underskrevet protest mod de bestående forhold indenfor varedirektoratet, prisdirektoratet og fordelingskontorer m. m.

Henvendelsen tilligemed underskrifterne vil blive fremlagt i læseværelset.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Ministeren for byggeri og boligvæsen (Kjærbøl): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser og forslag til lov om ændring af lov nr. 181 af 29. April 1938 om byplaner.*

Som det vil være det høje ting bekendt, fremsatte jeg de nævnte forslag i april i år. Forslagene nåede at blive underkastet i behandling, og jeg havde der den glæde fra alle sider at møde tilslutning til forslagene. Denne tilslutning var fra nogle sider ganske vist kun i princippet, idet nogle af de ærede ordførere havde forskellige indvendinger imod enkeltheder i forslagene. Jeg

håber alligevel, at vi vil kunne nå til enighed om en lovgivning, som kan hindre den nuværende spredte og tilfældige byudvikling.

Jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind på baggrunden for lovforslagene, men jeg skal henvise til de bemærkninger, der ledsagede lovforslagene, da de fremsattes første gang, og til min forelæggelsestale den 1. april 1948 i det høje ting.

Ved genfremsættelsen af forslagene er der kun et enkelt sted foretaget en ændring i forhold til de oprindelige forslag. Det er i § 8 i forslag til lov om regulering af bymæssige bebyggelser, hvor der efter henstilling fra ministeriet for offentlige arbejder er undtaget landevejsanlæg og etablering af elektriske ledninger fra de forhold, der på forhånd ellers skal godkendes af vedkommende byudviklingsudvalg. Forsåvidt angår landevejsanlæg skal der dog forhandles med boligministeren.

Som jeg tidligere har sagt, er det min opfattelse, at det haster meget stærkt med at få gennemført lovregler, der gør det muligt at regulere den nuværende byudvikling.

Vi har foretaget forskellige undersøgelser i boligministeriet, men på grund af anvendelsen af kortmateriale egner disse sig ikke til forelæggelse fra denne talerstol, hvorimod de selvfølgelig vil blive forelagt det udvalg, som måtte blive nedsat angående forslagene. Disse undersøgelser og de forhold, som vi gennem ansøgninger om statslån og materialebevilling bliver bekendt med, bestyrker min overbevisning om, at skynder vi os ikke, vil byudviklingen landet over, og navnlig i Københavnseggen, løbe fra os, til skade for hele samfundet i lange tider fremover. Forholdet er det, at der hos private grundejere og bygherrer, hos boligselskaber og hos kommuner er interesse for i Københavnseggen at udstykke og bebygge så store områder, at det er fuldstændig usandsynligt — og formentlig ikke en gang ønskeligt —, at den befolkningstilvækst, man kan regne med, at hovedstaden må få, kan udfylde alle de arealer, som man ønsker skal overgå fra landbrug og gartneridrft til byggegrunde. Oplysninger, som foreligger andetsteds fra i landet, synes at vise, at en tilsvarende udvikling, omend i mindre målestok, finder sted der.

Jeg er for mit vedkommende klar over, at det, for at imødekomme alle berettigede krav, er nødvendigt at inddrage flere arealer til bymæssig udvikling. Men fra det samfunds side, som selv ved sine trafik anlæg og støtte til veje, kloaker m. v. er med til at skabe muligheden for den bymæssige udvikling, synes jeg, det må være et beskedent krav at ville have indseende med,